

'Bozkır Yeli'nin yol hikâyesi

Tuncer Erdem'in yeni romanı 'Ben, Bozkır Yeli'ni var oluşa doğru akan bir yol hikâyesi olarak tanımlamak yanlış olmaz. Özgürce esip dünyaları gezen bir rüzgârın şahitliklerine tanık oluyoruz akan hikâye boyunca.

ERAY AK
e.erayak@gmail.com

Tuncer Erdem, son dönemlerde yayımlanan 'Kaz Düşü' ve 'Uzak Kış, Kayıp Güz' adlı romanlarında, **masalsi bir atmosferde ve sırtını doğaya yaslamış bir evrende** okurlarını yolculuğa çıkarmıştı. Bu yolculuğun amacı ise yolun kendisinin bir yerden sonra menzil halini aldığını göstermekti ki Erdem de zengin bir güzergâh belirlemişti bu bağlamda. Naif fakat çok önemli sorularla ilerlerken, insanın arayışının hiç bitmeyeceğini fısıldıyordu kulaklara yazar kaleminden çıkanlarla. Pastoral bir masalın içinden insanın dünya yolculuğundan manzaralar da diyebiliriz yazarın bu romanlarına. Tuncer Erdem'in bu menzildeki yolculuğu ise henüz bitmiş değil. Yakın zaman önce okur karşısına çıkan **'Ben, Bozkır Yeli' ile Erdem, bu pastoral iklimde anlatacaklarının olduğunu kanıtıyor okurlarına.** 'Ben, Bozkır Yeli' de böylelikle Erdem pastoral zincirine yeni ve güçlü bir halka olarak ekleniyor.

Tuncer Erdem'i daha çok edebiyat verimleriyle biliyoruz ancak bunun yanında, **önemli bir çizer aynı zamanda kendisi.** Biyografisi üzerine kısa bir araştırma yaptığımızda edebiyata ayak basışının da çizgilerle olduğunu göreceğiz. Çeşitli mizah dergilerinde çalıştıktan sonra geçtiği Limon dergisinde çizmeye başladığı yazısız siyah-beyaz öykülerine bir sürenin ardından şiirsel metinler ekler ve arkasından gelen hemen bütün işlerinde edebiyat, verimlerinin merkezini alır.

Sonrasındaki, yani bugün izlediğimiz edebiyat yolculuğunun da temeli buralarda atılmıştır aslında, çünkü **Erdem hâlâ hikâyelerini kendi çizgileriyle süslüyor.** 'Ben, Bozkır Yeli' de böyle bir kitap. Hikâyesi de, çizgisi de Erdem'den. **Çizgi, hikâyeden ayrı değil ama kendi özgürlük alanını da belirlemiş bir yandan.** Tüm bir metnin arayışını bütün ruhuyla yansıtan çizgiler sayfaların arasında okurları karşılıyor.

'Ben, Bozkır Yeli'ni var oluşa

doğru akan bir yol hikâyesi olarak tanımlamak yanlış olmaz. Özgürce esip dünyaları gezen bir rüzgârın şahitliklerine tanık oluyoruz akan hikâye boyunca. Bu şahitlikler ise **öykü öykü genişleyip bozkır yelinin bakışlarında bir çatı altına girip bir roman formu kazanıyor.** Dolayısıyla **'Ben, Bozkır Yeli'ni bir roman olarak anmamızın asıl sebebi bozkır yelinin ta kendisi.** Tam da bundan biraz daha yakından tanımakta fayda var onu.

"Ben, bozkır yeliyim..." diyerek kendini tanıttırıyor okuruna hikâyenin aynı zamanda anlatıcısı da olan kahramanımız daha kitabın açılış cümlesinde. Ardından devam ediyor: "Eserim, binyıllardan beri, gezer dolaşırım... Bu daha ne kadar sürer böyle, ne kadar ömrüm kaldı bilmem. (...) Ne gam! Vaktim bol. Merakım çok. Hevesim büyük. Gücüm kuvvetim yerinde. Bütün bozkır ayaklarımın altında. Köyler, bağlar, tarlalar, dereler, tepeler, kayalıklar, ormanlar, çalılıklar, hepsi benim arka bahçem."

Biz de aslında tüm bir **roman boyunca bozkır yelinin 'arka bahçe'sinde dolaşıyoruz.** Onun arka bahçesinde yaşananlardan kendi yaşantımıza, dünyamıza hikâyeler devşiriyoruz. **Erdem'in bu pastoral arayış hikâyelerinde derinlikli hikmeti de, var oluşun sancılarını da, yaşamın gerçekliğini de, düş gücüne güvenmeyi de aynı anda duyumsayabiliyoruz.** Her hikâye, yaşama ve var oluşa dair yeni bir soru işareti yaratıyor okuyanın zihninde. Romanın sonuna gelindiğinde ise bu soruların yanıtlarını bulacağımızı asla düşünmeyin. Yepyeni sorularla geri dönüyoruz hayatın akışına.

İyi bir edebiyat veriminden de bu beklenmez mi zaten? ■

BEN, BOZKIR YELİ
Tuncer Erdem
Yapı Kredi Yayınları,
2022
124 sayfa, 28 TL.